

pa vse kaže, bile so imenitne stvari na njem v razpravah in upamo, da bode desnica v drž. zboru poslej še bolj trdna in tudi vsaj v vseh glavnih rečeh jedina. — Na mesto kneza Liechtensteina priporoča odbor štajarskih konservativnih Nemcev g. Fr. Hagenhoferja za drž. poslanca volilcem Hartenberskega okraja. — V Gradci je umrl L. baron Lilienthal, mož daleč znan po svoji radodarnosti. Njegova zapuščina zneso nad 7 milj. in je v rokah sekovskega knezoškofa; se ve, da jo obrnejo knezoškof le po volji pok. barona. — Koroškimi konservativnim Nemcem se očita, da držé še zmirom roke križem in prepuščajo slej kakor prej liberalnim kričačem besedo pri vseh volitvah, tudi v obč. zastope. Mi ne znamo, koliko je na tem resnice, toda toliko je resnica, da ne vidi človek ne v dež. ne v drž. zboru konservativnega Nemca iz Koroške dežele. — V slov. listih bere se izjava vseh slov. dež. poslancev za Kranjsko, da je in ostane vsem geslo: „Vse za vero, dom, cesarja!“ To menda naj pokaže svetu, da so vsaj dež. poslanci še jedini ter da ni med njimi „starih“ in „mladih“. — V Gorici se ne pozida nova blaznica, ker se zdi dež. zboru predraga. Resnica, naše dni gre vse na visoko in drago, čemu ne tudi poslopja za jetnike in norce? — Iz Trsta mora nek F. Ullmann, človek po rodu Nемеc, po rovanji pa Lah. Moral je že nevaren biti, da so ga pognali iz mesta. — Zaduje volitve v Trstu niso nič kaj vesele, vsaj avstrijske niso in vendar se hvali vladna (?) stranka, da so bile srečne. — Sliši se, da postane grof Khuen-Hederváry ogerski minister in hrvaški ban pa da bode mesto njega grof Bombelles. Novica ni posebno verjetna. — V ogerskem drž. zboru se že razpravlja o drž. proračunu in levičarji so tudi letos „hudi“, to pa brž zato, ker še oni ne stojé na krmilu vlade. No, na srečo cesarstva pa jim je še malo upanja, da se jim to kedaj posreči.

Vnanje države. Sedaj je brž gotovo, da pusti Anglija sv. Očetu otok Malta in njej ostane v rokah le vojaštvo. — Da primanjkuje tudi Italiji denarja, to ni čudno ali letos ga je tudi vročim Italijanom že preveč, nič manj, kakor 197¹/₂ milj. ga bode do konca leta. Koliko bode pa ga še le drugo leto? — V Španiji vzdiguje se republika, to se pravi: možje, ki so za njo, tega nič več ne skrivajo, ampak govoré že tako, kakor da so že šteti dnovi kraljestva. — Na Francoskem se poteguje več odličnih katol. mož za to, naj stopijo vsi poslanci, katerim ni vera le na jeziku, v zvezo ter si osnujejo velik katoliški klub. To bi bilo lepo, toda med temi je tudi različnih misli v političnih rečeh in to je velika zapreka; najbrž se torej še ne pride do tega kluba. — Anglijska vlada ne misli na to, naj se de-

lavcem po tovarnah nastavi čas za delo le 8 ur v dnevu. Ona misli, da se stori s tem krivica delavcem. Nam se dozdeva, da bodo delalci take krivice le veselili, ako se jim kje napravi. — Med Belgijo in Nemčijo leži mala republika, samo kacih 500 duš biva v njej in ime ji je Moresnet. Njo si pa razdelite sedaj oni dve državi. — Knez Bismarck pride v Berlin te dni in se vdeleži razprav o postavi, ki dovoli vladi izgnati socialiste, v drž. zboru. Kakor se sodi, drž. zbor ni za tako postavo, toda železni kancelar je za njo in to velja — tudi v nemškem drž. zboru. — Trdi se, da želi Rusija mirú, tudi z Avstrijo in če ni vselej podoba za to, krivi so tega samo ljudje, ki so sovražniki obeh držav. To človek prav rad verjame, posebno ako pomisli, da so ti ljudje — judje ali vsaj taki, ki so tem v krempljih. — V Rumuniji, ob naših mejah proti Rusiji, ne drži se nobeno ministerstvo dolgo in sicer zato ne, ker ima Rusija veliko moči v tej mali državi. — Iz Bolgarije manjka važnih poročil in je to brž najvažniše, da je dobil knez Ferdinando te dni 1 milj. gld. iz Dunaja. Svet pa ugiblje sedaj, od koga da prihaja ta denar. — Srbija ima malo prasko s turško vlado za voljo roparjev, ki silijo na srbska tla a turška vlada ne stori ničesar zoper nje. — V Abisiniji še novi neguš ali cesar Ras Alula nima vse dežele v svoji oblasti, vendar pa ni za-nj nevarnosti, kajti njegov nasprotnik Seyum zgubiva čemdalje več zemlje in tudi mesto Adua je sedaj že v rokah Ras Alula. — Nova republika v Braziliji je delo freimaurerjev in skorej prvo, kar se izve iz nje, je to, da izžene oo. jezuite iz dežele, tedaj one može, ki so bili svoje dni, mi bi rekli, očetje tej sedaj nehvaležni državi. Tako je pač plačilo sveta.

Za poduk in kratek čas.

Lavantija

*prečst. premil. gospodu dr. Mihaelu Napotniku ob nastopu knezoškofovskega sedeža v Mariboru. *)*

Hodila tožna sem tam med grobovi,
Iskala jih, ki zemljica jih krije.
Prošli so dnevi, prišli časi novi
A ž njimi vmrlih knezov mojih nije.

Še sniva Anton Martin preljubljeni,
Po njem, ki solze vroče sem točila,
In sniva drugi knez, pastir miljeni,
Ki sin bil moj, jaz mati sem mu bila.

*) Le-to pesmico je zložila s. Bonaventura Suhač, govorila pa jo je v pričo mil. knezoškofa Anica Jezernik, učenka čč. šolskih sester v Mariboru. Za voljo lepih misli podamo jo našim bralcem izjemoma v tem predalu. Lavantija pomeni: lavant. škofija. Ured.

Položena sta v zemlje hladno krilo,
Plačilo v raji, tukaj jima hvala!
Ne vzdramim nju z ljubezni vročo silo,
Nju ne vzbudim, do konca bota spala!

Ostavim torej mesto žalovanja,
Ogrnem diven plašč sedaj radosti,
Veselja čas je, čas je godovanja,
Minile ure srčne so britkosti.

Saj odgojila sina sem v naročji,
Ki nada moja, vreden kneške slave,
Bo delal za-me v svojem zdaj področji
In iskal v časti božji, cvet bo sreče prave.

Potujčila ga ni, to vem, tujina,
Detinsko mislil je na dan odhoda,
V spominu bila moja mu milina,
Pri srcu dom in sreča je naroda.

Ti moj ponos, Ti dete moje slavno,
Ki Te na kneškem stolu danes gledam:
Oslajaj bratom pezo pretežavno,
In bodi oče svojim vernim čedam!

Zadeni križ, ga s Kristom vdano nosi,
Če tlači Te, nad zvezde se oziraj!
Od tod pomoč ti vsakojako rosi,
V ljubeznai svoje ovce ž njo podpiraj!

Tako mi vodi sine, verne hčere
Po blagonosnem potu bratske sloge,
V kreposti, v luči jasni svete vere,
Da rešiš srečno večne jih nadloge.

Čuvala sem do sedaj Tebe sina,
Zdaj, knez moj, mene, moje blagoslavljam.
Minila mi je srčna bolečina,
Ti z Bogom službo sveto mi opravljaj!

Smešnica 49. „Gospod“, vpraša kmetič
trgovca, „gospod, ali se sme reči človeku, da
je goljuf, ako ne da komu tega, kar pravi?“
„Ne“, odvrne mu trgovec, „ne, tega ne sme,
to se pravi: pred pričami ne sme mu tega
reči“. „Oj“, povzame na to kmet, „oj, prosim
Vas lepo, recite svojima komijema, naj gresta
malo ven!“

Razne stvari.

(Dež. bolnišnica.) Mil. knezoškof so
obiskali v ponedeljek deželno bolnišnico in č.
usmiljene sestre v Mariboru. V njih kapeli so
služili sv. mešo, na to pa so č. sestre in
bolnike kaj lepo nagovorili in v posameznih
sobah so podelili bolnikom tudi sv. blagoslov.

(Otroško zabavišče.) Južna železnica
vzdržuje na koroškem kolodvoru v Mariboru
za otroke svojih delalcev otroško zabavišče.

Na skrbi ga imajo č. šolske sestre. V pone-
deljek popoldne so prišli mil. knezoškof in
prelat msg. Kosar tje ter so s tem razveselili
otročiče in sestre.

(Darilo.) Grofinja M. Nugent, grašča-
kinja na Pohorji, je darovala za cerkev v Framu
20 in baron Gödel-Lannoy, drž. in dež. posla-
noc v Mariboru, v isti namen 16 gld.

(Vrli prijatelj naših dijakov) bla-
gorodni g. magister Feliks Ferk, zdravnik in
hišni posestnik v Mariboru, rojen pri sv. Bar-
bari poleg Vurberga, je ustanovil štipendij
v letnem znesku 70 gld. za svoje slovenske ro-
jake, ki se učé na istem zavodu, na katerem
se je svoje dni tudi on sam šolal. Štipendij je
zdaj vnovič razpisan in se s tem kateremu na-
ših nadepolnih dijakov poda zopet lep kos kruha.
Razun tega je že imenovani gospod za dijaško
kuhinjo položil glavnico 100 gld., katerih vsa-
koletne obresti vleče dijaška kuhinja sv. Vin-
cencija v Mariboru. Vnovič je pa istej podpori
priložil letos 2. decembra 16 gld., koje je za-
služil kot zdravnik v zadnji bolezní prevzvi-
šenega rajnega knezoškofa Jakoba Maksimili-
jana. V imenu potrebne pa tudi hvaležne mla-
dine kličemo preblagemu rodoljubu: Bog plati!

(Redka stoletnica.) Cerkvo sv. Niko-
laja pri Dobrni je ob času cesarja Jožefa II.
vlada zapovedala razdreti. Tadanji župnik
Perkan ni hotel zapovedi vstreci. Vsled tega
so prišli posredovat vojaki. A totim so se, ka-
kor še se danes med ljudstvom govori, v bran
postavile ženske. S takimi branitelji se pa vo-
jaki niso marali bojevati in so rajši odšli. Po
slededej pravdi, ki se je vršila med gosposko
in župnikom, je zadnji priboril nadaljni obsta-
nek cerkvi. Ista je letos bila prenovljena in so
tam dne 1. decembra slovesno slavili stoletnico
rešitve imenovane hiše Božje.

(Nagla pa previdena smrt.) V Jare-
nini so umrli dne 30. novembra oče Jože Zu-
panič, nagle pa previdene smrti. Rojeni so bili
dne 18. sušca leta 1809. Pred kratkim še so
obiskovali sv. misijon pri sv. Kungoti ter so
tamkaj svojo pobožnost opravili. Sloveli so kot
priden gospodar, dober oče, pobožen kristijan
in značajan narodnjak. Bodi jim zemlja lahka!

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru)
so darovali: vlč. g. Jak. Meško, duhov. sveto-
valec in župnik 10 fl.; vlč. g. Rup. Šuta, dekan
5 fl.; vlč. g. Fr. Kramberger, župnik v Vur-
bergu 5 fl.; č. g. Jož. Majcen, dvorni kaplan
2 fl.; slavni gostje na inštalaciji vlč. g. Jakob
Zupaniča v Ožbaldu 10 fl.; vlč. g. Ant. Lacko,
župnik pvi sv. Križi 2 fl.; mil. g. Fr. Ogradi,
korar in ravnatelj 5 fl. Bog plati!

(Plučna bolezen.) V hlevih graščine
na Pohorji se je prikazala plučna bolezen. Go-
sposka je ukrenila potrebno, naj bi se ta bole-
zen ne razširila.